

Tårph Sochen

Stodh Laga tingh i Sochnestugun den 18 Nouemb: 1636 och den 14 Julij 1637.

Nempden

Johan Christopherßon i Wijken,	Jon Jonßon i Clöstret,
Joen Rolfßon i Hångsta,	Per Erichßon ibidem,
Jöns Jonßon ibidem,	Per Olufßon i Ålsta,
Per Nilßon ibidem,	Jöns Larßon i Ofuaned,
Erich Perßon i Tirsta,	Per Hanßon i Komsta,
Erich Olufßon i Hualsta,	Oluf Erichßon ibidem.

1.

Erich Perßonn i Rostadh Fierdingzman blef krafder af **Landzskrifuaren Isach Larßons** Son för en Tunna Korn till Cronones utlagor, tå sköt han sigh till witnes medh **Oluf Erichßon i Komsta** och **Nils Hanßonn i Ofuanedh** att samma Korn tunna blef inlefuerera i Cronebodhen och tilbude sigh stadfästa medh Edh, den Landzskrifuaren inte taga wille derföre dömdes Erich Perßon frij.

2.

Peder Olufßonn i Ålstadh klagade att hans **Legepiga Marita**, hadhe om Midsåmmarstidh burit Elden uthij Fähuset, att knöpla en Oxe, och elden kommit neder genom gålfuet, och upbrände Fähuset der till Sex Kor och Fyre Ungnöt, huilket ährende skötz till Nemdens Ransachningh, och kunne icke annorledes finna eller förnimma, än att de wore af wåda tilkommit, och blefue så öfuerens, att hon skulle skaffa Per Olßonn en Koo och en Quiga igen och wara öfuertala Sach framdeles.

3.

Hustru Bengta Enkia i Hualstadh klagade sigh, att hon ingen hielp får af sin **Såna Hustru B:d Roggiäl**, då beuiste Nempden, att de hade lagt henne till födo en Tunna Korn och en halftunna Dråsa, och der tillhielpa henne medh stugun in på sin egen tomt efter hon nu står opå annars tomt.

4.

Anna Enkia i Ofuanedh kärke till **Erich Perßon i Silre** om en Ök hon länte honom, och Öken stört samma dagh, och befans i Saningh att Erich körde honom inte illa, dåck blefue de så förente, att Erich gaf henne _ 3 P:r Kopper Mynt, der medh blefue de åtskilde.

5.

För någre åhr sedan Sålde **Herman Christopherßon i Ofuanedh Erich Perßon i Silre** sijn bördeman _ 24 måll iordh för _ 100 P:r huilken åhr Lagståndin och näste frändom hembudin, det samma han ännu till öfuerflödth opbiuder, och wedergälla för sigh den tunga han haft hafuer, och huar de eij willia behålla will han sälia skyldmann efter dett han eij förmår sielf besittia.